

Arrest

nr. 123 615 van 7 mei 2014
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 13 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2013 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat X op 13 januari 2014 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 januari 2014 met refertenummers X en X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 10 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. CHALLOUK loco advocaat G.-A. MINDANA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. 145 439 en nr. 145 635 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 145 439.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 145 635.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren in Buco Zau, in de provincie Cabinda. Toen u amper één jaar oud was verhuisden uw ouders naar Cazenga, Luanda, waar u vervolgens uw hele leven heeft gewoond. U verklaart niet te weten tot welke etnische groep u behoort. U ging tot de negende klas naar school maar diende uw opleiding stop te zetten toen uw problemen begonnen. Uw beide ouders waren actieve leden van het FLEC (Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda nvdr.). Uw vader was de leider van een plaatselijk groepje van FLEC-leden dat twee keer per week bij u thuis samenkwam om te vergaderen. Daarnaast bracht hij ook geregeld voedsel en medicatie naar Cabinda voor de FLEC-militanten en verbleven er leden vanuit Cabinda bij jullie thuis. Uw taak bestond er in de verschillende leden van deze groep te verwittigen wanneer er een vergadering zou plaatsvinden en ook de verslagen van deze vergaderingen rond te brengen. Op 14 maart 2013 vertrokken uw ouders naar een activiteit maar ze zijn echter nooit meer naar huis teruggekeerd. Die nacht kreeg u bezoek van de oproerpolitie, ze doorzochten het huis en vonden verschillende documenten in verband met het FLEC. U en uw broer werden in de boeien geslagen en meegenomen naar het politiebureau. U bleef gearresteerd en sinds die dag heeft u niets meer over uw broer vernomen. Op 01 april 2013 vernam u van de politie dat ook uw ouders werden gearresteerd. Op die datum werd u eveneens voor het eerst ondervraagd, ze wilden de namen en adressen weten van de andere leden van dit groepje van het FLEC. Als u met hen zou meewerken zou u vrijgelaten worden. U heeft hen echter niets verteld. Op 17 april 2013 werd u ingelicht dat uw ouders waren overleden. Die nacht hielpen twee u onbekende politiemannen in burger u ontsnappen uit de gevangenis. Zij brachten u naar het huis van (M.) en (S.), (M.) was een collega van uw moeder. U bleef ondergedoken in hun huis. Op 07 mei 2013 kwam de smokkelaar (J.) u bij hen thuis ophalen en bracht u naar de luchthaven, vanwaar u naar België reisde en u de volgende dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaart te vrezen om vermoord te worden door de Angolese autoriteiten omwille van de activiteiten van uw ouders voor het FLEC. U verklaart dat uw ouders al van voor uw geboorte lid waren van het FLEC (gehoorverslag CGVS p.14 en p.17) en dat er reeds sinds jaren tot twee keer per week vergaderingen met FLEC-leden plaatsvonden bij u thuis (gehoorverslag CGVS p.17). Daarenboven reisde uw vader twee à drie keer per maand naar de provincie Cabinda om daar het FLEC te ondersteunen (gehoorverslag CGVS p.6 en p.17) U verklaart uw vader regelmatig te helpen bij het ronddelen van verslagen over de vergaderingen die in Cabinda plaatsvonden naar de leden van dit groepje en hen op de hoogte te brengen van de geplande vergaderingen (gehoorverslag CGVS p.20). **Uw onwetendheid over de activiteiten en organisatie van het FLEC zorgt er echter voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de activiteiten van u en uw ouders, die de aanleiding vormden voor uw vermeende arrestatie. Zo stelt u herhaaldelijk dat het FLEC enkel via de diplomatieke weg de onafhankelijkheid van Cabinda tracht te bekomen en niet met enige andere acties** (gehoorverslag CGVS p.14-15 en p.17). U bent niet op de hoogte of zij dit ook op een andere manier proberen te bekomen en kan geen enkele andere actie van het FLEC benoemen. U verklaart dat zij zowel in Cabinda als in Luanda dezelfde diplomatieke strategie aanhouden. Wanneer u werd gevraagd of zij eventueel in het verleden op een andere manier dan de diplomatieke weg deze onafhankelijkheid probeerden te bekomen, antwoordt u enkel dat u niets over het verleden weet (gehoorverslag CGVS p.14-15). Deze verklaringen stroken niet met de bij het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus – Angola, actuele situatie van de Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen – juli 2013) waarin sprake is van een langdurige gewapende strijd die het FLEC in Cabinda voert. Zowel het FLEC

als het Angolese leger zouden zich hierbij schuldig hebben gemaakt aan schendingen van de mensenrechten. Slechts sinds maart 2006 werden er gesprekken gevoerd tussen het FLEC en de Angolese overheid, wat leidde tot een staakt-het-vuren. Bovendien werd dit vredesakkoord niet erkend door de meerderheid van de leden. De aanvallen van de rebellen bleven voortdurend, die op hun beurt werden beantwoord door tegenaanvallen van het Angolese leger. Zo werd onder andere op 08 januari 2010 het Togolese voetbalteam onder vuur genomen tijdens een hinderlaag, deze aanslag werd opgeëist door het FLEC-PM, een aftakking van het FLEC. **Er kan bijgevolg bezwaarlijk worden gesteld dat het FLEC enkel de diplomatieke weg kiest, zoals u beweert. Deze onwetendheid zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw betrokkenheid bij de beweging.** Het is onwaarschijnlijk dat uw vader u niet op de hoogte zou gebracht hebben van deze gebeurtenissen binnen de partij, terwijl hij het volgens u wel vaak over het verdrag van Simulambuco zou hebben gehad (gehoorverslag CGVS p.5-6). Het is weinig waarschijnlijk dat hij u over dit verdrag zou hebben gesproken maar dat u daarnaast nog nooit hoorde over enige andere overeenkomst die werd gesloten met de regering (gehoorverslag CGVS p.19), terwijl het vredesakkoord van 2006 verregaande gevolgen had voor de organisatie. 80 à 90% van alle rebellen werd naar aanleiding van dit vredesakkoord gedemobiliseerd. **Vervolgens verklaart u dat er geen conflicten zijn binnen het FLEC en er geen afscheuringen zijn** (gehoorverslag CGVS p.15-16). Deze verklaring is opnieuw in strijd met de beschikbare informatie die stelt dat de beweging te lijden heeft onder vele interne conflicten die leiden tot de versplintering van de beweging. Wanneer u wordt gevraagd naar de organisatie van partij verklaart u enkel dat het FLEC is onderverdeeld in twee à drie zones, maar onder dezelfde naam en met dezelfde leider (gehoorverslag CGVS p.15). U blijkt geen weet te hebben van de afscheuringen die binnen het FLEC bestaan en de interne machtsstrijd. Zo scheurde in februari 2012 een groep rond Afonso Massanga zich af van het FLEC uit onvrede met de onderhandelingspolitiek van Nzita Tiago. Het is verder eveneens opmerkelijk dat u gevraagd naar enkele vooraanstaande figuren binnen het FLEC u niet meer dan drie namen kunt opnoemen, waaronder u verkeerdelijk Pedro Lufundu voorstelt als huidige woordvoerder (gehoorverslag CGVS p.16). De woordvoerder van het FLEC onder Nzita Tiago heet momenteel echter Osvaldo Franque Buela. Bovendien verklaart u dat u denkt dat de FLEC ook opereert vanuit Europa maar kunt u dit niet preciseren en weet u van niet in welke landen dit dan wel zou zijn (gehoorverslag CGVS p.21). Dit terwijl de belangrijkste politieke activiteiten van het FLEC plaatsvinden in de diaspora en de voorzitter eveneens in Frankrijk verblijft. **Uw gebrekkige kennis over de beweging leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan betrokkenheid bij de partij en derhalve evenmin aan de problemen die u naar aanleiding hiervan zou hebben gekend.**

Daarnaast zorgt ook uw onwetendheid omtrent de specifieke activiteiten van uw ouders er voor dat uw geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd. U verklaart dat er sinds u zich dat kan herinneren vergaderingen plaatsvonden bij u thuis (gehoorverslag CGVS p.17). De kern van deze groep bestond uit vijf personen, maar er waren een vijftiental personen die eveneens regelmatig op deze vergaderingen aanwezig waren (gehoorverslag CGVS p.18). Aangezien u deze personen zo vaak ontmoette en ook bij hen langs ging om documenten rond te dragen is het meer dan **opmerkelijk dat u niets meer over hen weet te vertellen. U kent enkel de naam van de vijf kernleden en zelfs dan kunt u hun familienaam niet opgeven en weet u niet welke functies zij bekleeden, binnen noch buiten het FLEC** (gehoorverslag CGVS p.17). Zelfs enkele personen waar u documenten bij moest langsbrengen kent u niet bij naam (gehoorverslag CGVS p.20). Dit zorgt er voor dat er verder sterk kan getwijfeld worden aan zowel de activiteiten van uw ouders als aan uw eigen inzet voor het FLEC. **U blijft bovendien bijzonder vaag over wat er in dergelijke vergaderingen besproken werd.** U verklaart dat er werd gepraat over hoe het zou zijn als Cabinda onafhankelijk zou zijn en hoe die onafhankelijkheid moet worden bekomen. Wanneer er u naar voorbeelden wordt gevraagd van concrete afspraken die daaromtrent worden gemaakt, haalt u enkel de praktische organisatie van het leveren van hulpgoederen aan de strijdkrachten in Cabinda aan. U geeft geen andere resultaten van deze vergadering en verklaart vaagweg dat de basis van de vergaderingen altijd de onafhankelijkheid van Cabinda is (gehoorverslag CGVS p.18). Gezien de veelvuldige vergaderingen die plaatsvonden is het opmerkelijk dat u hier geen verdere details over kan verschaffen. U verklaart vervolgens nog nooit enig document van het FLEC in handen te hebben gehad zodat u niet weet welke symbolen op die documenten worden gebruikt (gehoorverslag CGVS p.14). **Het is weinig realistisch dat u nooit enige glimp zou hebben opgevangen van de documenten die bij u thuis circuleerden en die u bovendien zelf diende rond te dragen. Deze opmerkingen zorgen ervoor uw activiteiten voor het FLEC opnieuw sterk betwijfeld worden.**

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan de activiteiten voor het FLEC van u en uw ouders, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolging die u omwille van dit lidmaatschap zou hebben ondergaan. In verband met uw arrestatie kunnen bovendien een aantal opmerkingen worden geformuleerd die de geloofwaardigheid ervan verdere schade berokkenen.

Gedurende het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u dat uw ouders op 14 maart 2013 thuis vertrokken voor een activiteit van het FLEC en daarna niet meer naar huis terug keerden (vragenlijst CGVS p.4). Bij uw gehoor voor het Commissariaat-Generaal verklaart u daarentegen dat zij die dag gewoon naar hun werk waren vertrokken en dat het geenszins om een FLEC-activiteit ging (gehoorverslag CGVS p.22). Het is vreemd dat u dergelijke vergissing zou maken. De omstandigheden waarin zij werden gearresteerd zijn namelijk niet onbelangrijk, gezien de beschuldigingen van FLEC-lidmaatschap die tegen hen zijn geuit. U kan bovendien niet verklaren hoe, na al die jaren, aan de oppervlakte zou zijn gekomen dat zij zich actief inzetten voor het FLEC. U vermoedt dat er een spion binnen de groep hen verklikte maar u heeft geen enkel idee wie dat zou kunnen zijn en kunt dit op geen enkele manier hard maken (gehoorverslag CGVS p.22). Het is bovendien merkwaardig dat u pas een halve maand na uw arrestatie, namelijk op 01 april 2013, voor het eerst werd ondervraagd (gehoorverslag CGVS p.25). U bent bovendien ook niet eenduidig over wat zij van u wilden te weten komen. Enerzijds verklaart u dat zij namen en adressen wilden van andere leden van het FLEC die bij jullie thuis kwamen, anderzijds verklaart u dat u verwonderd was dat zij al deze namen kenden en u vroegen waar deze personen woonden (voorbereidend interview DVZ p.4, gehoorverslag CGVS p.24-25 en p.13).

Verder ondermijnt de manier waarop u uit het politiekantoor kon ontsnappen verder de geloofwaardigheid van uw arrestatie. Het is weinig waarschijnlijk dat u geen enkel idee zou hebben wie u bij deze ontsnapping zou geholpen hebben. Twee personen die zich uitgaven voor politiemannen zouden u uit uw cel opgehaald hebben en gebracht hebben naar het huis van (S.) en (M.). U heeft echter geen flauw benul van wie zij waren, waarom zij u hielpen of in opdracht van wie zij u lieten ontsnappen (gehoorverslag CGVS p.27). U heeft vervolgens ook geen enkel idee wie uw reis naar België heeft geregeld en betaald (gehoorverslag CGVS p.12). U weet derhalve niet of het andere FLEC-leden zijn die u hielpen of waarom (M.) en (S.) bereid waren u te hulp te schieten (gehoorverslag CGVS p.27). Het is opmerkelijk dat u niet in het minst geïnteresseerd was in degene die uw leven zou hebben gered en dat deze zich ook niet aan u kenbaar zou maken. U informeerde er niet naar en nam genoegen met de verklaring van de smokkelaar dat u zich geen zorgen diende te maken (gehoorverslag CGVS p.12). Deze nonchalance met betrekking tot wie u te hulp schoot en wat u te wachten staat doet ernstige vraagtekens rijzen bij de manier waarop u uw land van herkomst heeft verlaten. Bovendien deed u evenmin enige inspanningen om het FLEC over uw situatie in te lichten. U verklaart dat u het huis niet kon verlaten maar het getuigt van weinig betrokkenheid dat u in de anderhalve maand dat u bij (S.) en (M.) verbleef niemand heeft aangesproken over uw situatie of informeerde naar de andere leden van het FLEC die bij jullie langskwamen (gehoorverslag CGVS p.28). Dit zorgt er nogmaals voor dat uw lidmaatschap en de problemen die u zou ondervonden hebben ernstig kunnen worden in twijfel getrokken. Het is des te frappanter dat u evenmin stappen ondernam om iets over uw broer, die samen met u werd gearresteerd, te weten te komen. Hij bevond zich in dezelfde situatie als u wat er voor zorgt dat er toch redelijkerwijs kan worden verwacht dat u tracht enige inlichtingen over hem in te winnen.

Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw identiteit, nationaliteit of reisroute. U verklaarde bovendien dat u de grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal doorgekomen bent terwijl uw smokkelaar alle documenten in handen had en u op geen enkel moment een paspoort heeft gekregen. U stelde vervolgens nooit zelf iets te hebben voorgelegd (gehoorverslag CGVS p.12). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (SRB – General, Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens) – november 2012) blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd. Hieruit kan verder getwijfeld worden over de manier waarop u naar België bent gereisd. **Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 1-4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, volgens hetwelk elke administratieve autoriteit gehouden is te beslissen met kennis van alle elementen die inzake relevant zijn”* en *“de onjuiste beoordeling”*.

Er dient te worden stilgestaan bij het belang van het FLEC voor de Angolezen afkomstig uit de provincie Cabinda. Het FLEC is een separatistische beweging opgericht in 1963, actief in Cabinda en strijdend voor de onafhankelijkheid van de enclave tegen de Angolese staat. Verzoekers ouders waren actieve leden van het FLEC. Verzoeker zelf is als dusdanig nooit lid geweest van het FLEC. Gezien zijn jonge leeftijd kan men redelijkerwijze begrijpen dat verzoeker niet in staat is alle activiteiten van het FLEC of de organisatie ervan te beschrijven, te meer daar hij niet langer in de provincie Cabinda leefde. Hij heeft deze provincie immers op zesjarige leeftijd verlaten om zich in Luanda te vestigen. Verzoeker weet dat het FLEC voor de onafhankelijkheid van Cabinda gestreden heeft, zelfs indien hij vandaag niet meer weet hoe. Verzoeker heeft op geen enkel moment uitgesloten dat de acties van het FLEC tegen de Angolese staat intensiever waren, maar voerde aan dat zij vooral onderhandelingen met de Angolese staat via diplomatieke weg voerden. Dat kan objectief worden nagegaan door de sluiting van het staakt-het-vuren in 2006, zelfs als deze overeenkomst niet is nageleefd tijdens de incidenten in 2010, tijdens de aanval op de bus van de Togolese nationale ploeg. Verzoekers ouders hebben hun zoon nooit alle informatie over het FLEC willen geven om hem te beschermen en hem er niet teveel bij te betrekken. Zelfs als vergaderingen werden gehouden in hun familiale woonst, werd verzoeker nooit op de hoogte gebracht van de interne of de externe organisatie van het FLEC. Verzoeker wist dat er leden van het FLEC in Europa actief waren, maar wist niet precies in welk land.

Verzoekers ouders hebben hem evenmin geïnformeerd over hun werkelijke activiteiten. Tijdens zijn gehoor op het CGVS heeft verzoeker de inhoud van de bijeenkomsten in de familiale woning uiteengezet: het hoofdonderwerp betrof de kwestie van de onafhankelijkheid van Cabinda. De mensen van Cabinda streven nog altijd naar de onafhankelijkheid van hun provincie.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) heeft verzoeker aangegeven dat op het moment van de zoekopdracht van 14 maart 2013 zijn ouders vertrokken waren naar hun activiteiten. Op het CGVS verduidelijkt verzoeker dat het de activiteiten in de ruime zin van het woord betrof, zonder afbreuk te doen aan het FLEC. Aldus zijn er geen tegenstrijdigheden. Verzoeker heeft geen significante veranderingen gezien in de manier waarop zijn ouders bij het FLEC betrokken waren, daar zij actief waren met een zekere discretie. Op het ogenblik van verzoekers arrestatie, 14 maart 2013, waren zijn ouders niet thuis. Verzoeker werd meegenomen naar het politiebureau waar hij in isolatie geplaatst werd en geen enkele informatie had over de situatie van zijn gezinsleden. Pas gedurende zijn eerste ondervraging op 1 april 2013 deelde de politie hem mee dat zijn ouders eveneens gearresteerd waren en op 17 april deelden ze hem mee dat zijn ouders overleden waren, zonder informatie te verschaffen over de omstandigheden van hun dood. Het doel van de politie was om informatie te bekomen door verzoeker onder druk te zetten. Zij wilden de namen en adressen van de andere leden van het FLEC krijgen die elkaar in verzoekers huis ontmoetten.

Betreffende zijn ontsnapping stelt verzoeker dat hij alleen de bevelen van de twee politiemannen moest opvolgen zonder vragen te stellen. (S.) en (M.) hadden hem gerust gesteld en beloofd hem te beschermen. Het is duidelijk dat (S.) en (M.) aan de oorsprong van verzoekers ontsnapping lagen. Het waren in feite goede vrienden van zijn ouders. Met grote bezorgdheid kan verzoeker vandaag niet vertellen wat er met zijn broer gebeurd is.

Onder verwijzing naar de Proceduregids van UNHCR wijst verzoeker erop dat hij tijdens de huiszoeking in zijn woonst onmiddellijk door de oproerpolitie werd weggehaald, waardoor hij zijn identiteitsdocumenten niet kon verzamelen. Na zijn ontsnapping kon hij evenmin naar huis terugkeren om zijn identiteitsdocumenten te halen. Verzoeker heeft samengewerkt bij de vaststelling van zijn identiteit door verschillende elementen te verstrekken, zoals zijn Angolese nationaliteit, zijn geboorteplaats en -datum, zijn adres voor vertrek uit zijn land van herkomst, informatie betreffende zijn broers en zussen en de samenstelling van zijn gezin. Het betreft een samenhangend geheel van coherente, consistente, nauwkeurige en volledige verklaringen, maar tot nu toe werd geen onderzoek ten gronde naar de door verzoeker verstrekte inlichtingen verricht. Om aan de politiecontroles te ontsnappen had de smokkelaar hem documenten verstrekt met de identiteit van een andere persoon. De smokkelaar had alles beheerd tot hun aankomst in België. Na de grenscontrole had de smokkelaar de documenten teruggenomen.

Verzoeker werd vastgehouden en mishandeld en is ontsnapt met de medeplichtigheid van twee politieagenten ter bescherming van zijn fysieke integriteit. Men kan redelijkerwijze concluderen dat verzoeker werd vervolgd wegens zijn politieke opinie. De Angolese autoriteiten zijn rechtstreeks verantwoordelijk voor de arrestatie van verzoeker evenals voor de ondergane vervolgingen van zijn gezinsleden. Hij kon zich dan ook niet beroepen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten.

3.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet aan op welke wijze hij artikel 1 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden acht. De schending ervan wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

3.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.3.1. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift.

Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij zelf nooit documenten in handen kreeg en dat de smokkelaar steeds zijn paspoort bijhield (gehoorverslag CGVS, p. 12), terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie over de grenscontroles op de luchthaven Brussel-Nationaal (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat iedere passagier op individuele wijze wordt gecontroleerd. Dit klemt des te meer daar verzoeker tevens verklaarde dat hij met de smokkelaar geen afspraken maakte over wat hij moest zeggen als iemand iets vroeg (gehoorverslag CGVS, p. 12). In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het herhalen van reeds

eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen en evenmin aantoon dat voormelde informatie van verweerder onjuist of achterhaald is.

Waar verzoeker verwijst naar de proceduregids van UNHCR, dient opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Verder geeft verzoeker algemene informatie over het FLEC, zoals de oprichtingsdatum en hun doelstelling voor een onafhankelijk Cabinda. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen. Verzoeker stelt tevens dat hij zelf nooit lid is geweest van het FLEC, dat zijn ouders hem nooit alle informatie over het FLEC of over hun activiteiten voor deze organisatie hebben willen geven en dat hij nooit op de hoogte werd gebracht over de interne of de externe organisatie van het FLEC. Nochtans verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat zijn vader twee à drie keer per maand naar Cabinda reisde om vergaderingen bij te wonen en medicijnen en voedsel voor de soldaten in Cabinda mee te nemen en dat zijn moeder haar echtgenoot af en toe vervoegde (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 21), hetgeen niet te rijmen valt met verzoekers bewering dat zijn ouders hem nooit over hun activiteiten voor het FLEC inlichtten. Verder verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat er twee à drie zones zijn binnen het FLEC, dat er één enkele voorzitter is, dat er geen conflicten zijn en geeft hij de namen en functies van een aantal figuren binnen het FLEC (gehoorverslag CGVS, p. 15 en 16), hetgeen niet te rijmen valt met verzoekers bewering dat hij nooit werd ingelicht over de interne of externe organisatie van het FLEC. Verzoeker komt hier dan ook niet verder dan het opwerpen van losse beweringen en het postuleren van loutere *post factum*-verklaringen, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Dat verzoeker zelf nooit lid was van het FLEC doet aan deze vaststellingen geen afbreuk.

Verder verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat het FLEC enkel via diplomatieke weg de onafhankelijkheid van Cabinda tracht te bekomen en kan hij geen enkele andere actie benoemen (gehoorverslag CGVS, p. 14-15). Nochtans blijkt uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat er sprake is van een langdurige gewapende strijd van het FLEC in Cabinda en dat, ondanks het staakt-het-vuren dat in 2006 werd gesloten, er nog steeds incidenten plaatsvinden, zoals de aanval op de bus van het Togoleese nationale voetbalelftal in 2010. Ook verzoekers bewering dat er geen afscheuringen en geen conflicten zijn binnen het FLEC (gehoorverslag CGVS, p. 15 en 16), is niet in overeenstemming met voormelde informatie van verweerder waaruit blijkt dat het FLEC te lijden heeft onder vele interne conflicten die tot de versplintering van de beweging leiden. Bovendien blijkt uit deze informatie dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS de verkeerde persoon als woordvoerder van het FLEC aanduidde (gehoorverslag CGVS, p. 16). Verder weet verzoeker niet vanuit welk Europees land het FLEC in Europa opereert (gehoorverslag CGVS, p. 21), terwijl uit verweerders informatie blijkt dat de belangrijkste politieke activiteiten van het FLEC plaatsvinden in de diaspora en de voorzitter eveneens in Frankrijk verblijft. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit zou blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Verzoeker wijst wel op zijn jonge leeftijd en op het feit dat hij Cabinda reeds op zesjarige leeftijd zou verlaten hebben en stelt dat hij nooit heeft uitgesloten dat de acties van het FLEC tegen de Angolese staat intensiever waren. Verzoekers verklaring dat hij nog jong was, is echter geen geldige verschoningsgrond aangezien zelfs van een jeugdig persoon redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich de moeite getroost om zich terdege te informeren omtrent het FLEC aangezien hij de problemen die hij en zijn gezinsleden omwille van deze organisatie zouden ondervonden hebben, als basis voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst inroept. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat hij Cabinda reeds op de leeftijd van één jaar verliet (gehoorverslag CGVS, p. 5), zodat zijn stelling in onderhavig verzoekschrift dat hij op zesjarige leeftijd deze provincie verliet, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat er sinds jaren tot twee keer per week vergaderingen met FLEC-leden plaatsvonden bij hem thuis en dat hij zelf hielp door FLEC-leden op de hoogte te brengen van deze vergaderingen en verslagen rond te brengen (gehoorverslag CGVS, p. 17 en 20). Er kan dan ook redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van de activiteiten en acties die het FLEC reeds ondernam om de onafhankelijkheid van Cabinda te bekomen. Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het opwerpen van losse beweringen, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Gelet op de vergaderingen bij hem thuis en de activiteiten die hij zelf voor het FLEC beweert te hebben uitgevoerd, is het niet aannemelijk dat verzoeker niet in staat is de familienamen en de functies van de kernleden van deze vergaderingen te geven, dat hij niet verder komt dan te stellen dat het doel van de vergaderingen was om de praktische organisatie van het leveren van hulpgoederen aan de strijdkrachten in Cabinda te regelen en dat hij nooit een glimp opving van de documenten die bij hem thuis circuleerden en die hij zelf diende rond te brengen (gehoorverslag CGVS, p. 14, 17, 18 en 20).

Verder verklaarde verzoeker bij het invullen van de vragenlijst van het CGSV op de DVZ dat zijn ouders op 14 maart 2013 vertrokken voor een activiteit van het FLEC maar 's avonds niet meer terugkeerden (administratief dossier, stuk 12, p. 4), terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zijn ouders op 14 maart 2013 naar hun werk vertrokken, waarna zij niet meer terugkeerden (gehoorverslag CGVS, p. 22). In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande aan: *"Tijdens zijn hoorzitting op het CGVS verduidelijkt verzoeker dat het de activiteiten in de ruime zin van het woord betrof, zonder echter afbreuk te doen aan het FLEC"*. Op de DVZ verklaarde verzoeker echter: *"Op 14/03/2013 vertrokken mijn ouders voor een activiteit van het FLEC maar 's avonds keerden ze niet meer terug en ik kon hen niet meer bereiken"* (administratief dossier, stuk 12, p. 4), terwijl hij op het CGVS verklaarde: *"Naar welke activiteit gingen uw ouders precies op de dag van hun verdwijning? Dat waren gewoon hun werkactiviteiten, ze waren naar de markt gegaan om te voorzien in het onderhoud van het gezin. Geen FLEC-activiteit? Neen."* (gehoorverslag CGVS, p. 22). Verzoekers verklaring in onderhavig verzoekschrift kan dus niet de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen op de DVZ en deze op het CGVS ongedaan maken. Deze tegenstrijdigheid is relevant, gelet op de gevolgen die verzoeker in zijn relaas aan deze avond verbindt – met name de arrestatie van zichzelf en zijn broer – zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker in staat is coherente verklaringen met betrekking tot die avond af te leggen, *quod non in casu*.

Verder stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat het duidelijk is dat (S.) en (M.) aan de oorsprong lagen van zijn ontsnapping. Nochtans verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS niet te weten waarom de twee personen die zich uitgaven als agenten hem hielpen en er verder niet naar geïnformeerd te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 27). Opnieuw komt verzoeker dan ook niet verder dan het uiten van een loutere *post factum*-verklaring, die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. De bestreden beslissing stelt dienaangaande het volgende: *"Verder ondermijnt de manier waarop u uit het politiekantoor kon ontsnappen verder de geloofwaardigheid van uw arrestatie. Het is weinig waarschijnlijk dat u geen enkel idee zou hebben wie u bij deze ontsnapping zou geholpen hebben. Twee personen die zich uitgaven voor politiemannen zouden u uit uw cel opgehaald hebben en gebracht hebben naar het huis van (S.) en (M.). U heeft echter geen flauw benul van wie zij waren, waarom zij u hielpen of in opdracht van wie zij u lieten ontsnappen (gehoorverslag CGVS p.27). U heeft vervolgens ook geen enkel idee wie uw reis naar België heeft geregeld en betaald (gehoorverslag CGVS p.12). U weet derhalve niet of het andere FLEC-leden zijn die u hielpen of waarom (M.) en (S.) bereid waren u te hulp te schieten (gehoorverslag CGVS p.27). Het is opmerkelijk dat u niet in het minst geïnteresseerd was in degene die uw leven zou hebben gered en dat deze zich ook niet aan u kenbaar zou maken. U informeerde er niet naar en nam genoegen met de verklaring van de smokkelaar dat u zich geen zorgen diende te maken (gehoorverslag CGVS p.12). Deze nonchalance met betrekking tot wie u te hulp schoot en wat u te wachten staat doet ernstige vraagtekens rijzen bij de manier waarop u uw land van herkomst heeft verlaten. Bovendien deed u evenmin enige inspanningen om het FLEC over uw situatie in te lichten. U verklaart dat u het huis niet kon verlaten maar het getuigt van weinig betrokkenheid dat u in de anderhalve maand dat u bij (S.) en (M.) verbleef niemand heeft aangesproken over uw situatie of informeerde naar de andere leden van het FLEC die bij jullie langskwamen (gehoorverslag CGVS p.28). Dit zorgt er nogmaals voor dat uw lidmaatschap en de problemen die u zou ondervonden hebben ernstig kunnen worden in twijfel getrokken. Het is des te frappanter dat u evenmin stappen ondernam om iets over uw broer, die samen met u werd gearresteerd, te weten te komen. Hij bevond zich in dezelfde situatie als u wat er voor zorgt dat er toch redelijkerwijs kan worden verwacht dat u tracht enige inlichtingen over hem in te winnen."* Daar verzoeker voor het overige enkel zijn reeds eerder afgelegde verklaringen herhaalt en deze motieven steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn, worden zij door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van de beroepen ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

De kosten van de beroepen, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS